

תת"ע 11009/12/17 - מדינת ישראל נגד פוקס רון

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 11009-12-17 מדינת ישראל נ' פוקס רון
תיק חיצוני: 90509689817

לפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	פוקס רון

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום **18.01.2018** בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין. המבקש הורשע בביצוע עבירה של נהיגה במהירות מופרזת לפי תקנה 54 (א) לתקנות התעבורה שנעברה ביום **12.08.2017** ונגזרו עליו 30 ימי פסילה, פסילה מותנית חודשיים לשנתיים וקנס כספי בסך 1800 ₪. מעיון בתיק בית המשפט לא קיימת אסמכתא המעידה כי רישיון הנהיגה שברשות המבקש הופקד עד היום, בהתאם להחלטה השיפוטית.
2. בבקשה שהוגשה ביום 19.12.2023 נטען כי ככל הנראה נשלחה למבקש הזמנה למשפט אשר חזרה מסיבת "לא נדרש", כי המבקש כלל לא מצוי היה בארץ ולא נהג ברכב בו בוצעה העבירה ומבוקש לבצע הסבה ע"ש הנהגת בפועל. נטען כי המבקש אשר חזר לארץ בעקבות המלחמה הופתע לגלות את החוב הקיים בגין אי תשלום הקנס בהליך זה. לבקשה צורף עותק הדו"ח, פסק הדין מיום 18.01.2018, תצהיר הנהגת המוסבת, צילום ת.ז. הנהגת המוסבת ופיוי כח מאת המבקש לב"כ.
- לא צורפו כל אסמכתאות בהן יש כדי לבסס את הנטען עובדתית בבקשה לרבות העדר תצהיר מטעם המבקש וצירוף אסמכתא כגון תדפיס כניסות ויציאות מן הארץ להוכחת הטענה המועלית באשר לשהייתו בחו"ל בעת מתן פסק הדין.
3. בחלוף המועד להגשת עמדת המשיבה ובהיעדרה אדון בבקשה על בסיס החומר המונח בפניי.
4. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
5. ראשית לענין השיהוי הכבד - בקשה זו מוגשת בחלוף 6 שנים ממועד מתן פסק הדין ללא כל התייחסות או הצדקה. רק מטעם זה דינה להידחות שכן סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו,

רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה **בהסכמת התובע**". כאמור - בקשה זו הוגשה בחלוף מספר שנים מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.

6. יתרה מכך - מן ההיבט המהותי - על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי התייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו **רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)** (להלן: "עניין סאלם")).

יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג **טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה** (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן נתמכות באסמכתאות כנדרש ולמעשה אינן נתמכות כלל ולו בתצהיר לאימות הנטען.

7. כבר נקבע כי טענה להסבה או טענה כי אחר נהג ברכב, אין בה **כשלעצמה** כדי לבסס חשש מפני עיוות דין. ראו לדוגמה; רע"פ 9580/11 **יוסף נ' מדינת ישראל** (27.12.2011) ופסק דיני בעפ"ת 2047-09-22 **סלומן נ' מדינת ישראל** (24.10.2022).

8. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. עיכוב הביצוע - בטל.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ד, 21 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.

